

Deniz Papağanınının Kırmızı Atkısı

Çınar BİBER

Deniz Papağanının Kırmızı Atkısı

Çınar BİBER

Geniş mavi denizdeki rüzgârlı bir adada, deniz papağanı Poppy sıcacık bir yuvada yaşıyordu. Siyah beyaz tüyleri, parlak turuncu bir gagası ve yuvarlak, meraklı gözleri vardı. Bir sabah kapısının hemen dışında özel bir şey buldu: yumuşacık ve sıcacık, ucu çözülüp uzanan minik kırmızı bir atkı. "Bunu buraya kim bıraktı?" diye merakla söylendi Poppy.

Poppy kırmızı atkısını boynuna sıkıca doladı. Sıcak ve harika hissettiriyordu. Çözülen ipe baktı ve hafifçe çekti. İp çimenlerin üzerinden uzanıp bir kayanın arkasında gözden kayboldu. "Bir gizem!" diye cıvıladı. "Bu ipin peşinden gidip bu atkını kimin yaptığını bulmalıyım." Yürümeye başladı, turuncu ayakları patikada pıtır pıtır ses çıkarıyordu.

Kısa süre sonra Poppy, örgü yosundan bir çanta taşıyan çütre Bramble ile karşılaştı. Bramble'ın kalın siyah bir gagası ve düzgün, dik bir duruşu vardı. "Ne buldun, Poppy?" diye sordu Bramble. Poppy kırmızı atkıyı ve uzanan ipi gösterdi. "Hadi birlikte takip edelim," dedi Bramble. "İki çift göz tek gözden iyidir." İpin peşinden kayalık kıyı boyunca yürüdüler.

İp onları parlak sarı bir yosun parçasına götürdü. Orada, çimenlere tek bir mavi ip dolanmıştı. "Bak!" dedi Poppy. "Başka bir ip!" Tam o sırada sumru kuşu Pip aşağı süzüldü. Pip küçük ve inceydi, siyah bir başlığı ve çatal kuyruğu vardı. "Gökyüzünden rengârenk ipler gördüm!" diye cıvıladı Pip. "Adanın her yerine gidiyorlar!"

Pip'in bir bacağına bileklik gibi bağlanmış mavi bir ip vardı. "Bu ipi dün buldum," dedi Pip. "Çimendekiyle aynı!" Poppy'nin gözleri kocaman açıldı. "Birisi bir iz bırakıyor olmalı," dedi. "Hadi ipleri birlikte takip edelim!" Bramble başını salladı. "Bu gizemi bir takım olarak çözeceğiz." Pip daha fazla ip bulmak için yukarıda uçarken yola koyuldular.

Pip yüksekten uçtu ve aşağıya seslendi: "Gelgit havuzlarının yanında pembe bir ip var!" Poppy ve Bramble aceleyle oraya gitti. Pembe ip bir deniz kabuğuna sarılmıştı. "Bütün bu ipleri kim bırakır ki?" diye merak etti Poppy. "Belki örgü ören biridir," dedi Bramble, yosun çantasını düzelterek. "Büyükannem örgü örerd. Her yerde hep yünü olurdu."

Pembe ipin peşinden gri kayaların olduğu bir kümeye gittiler. Orada, yeşil bir ip esintide dalgalanıyordu. "Yeşil ip!" diye bağırdı Pip yukarıdan. "Eski uçuruma doğru gidiyor!" Poppy heyecanlandı. "Yaklaşıyoruz," dedi. "İçimde hissediyorum." Bramble gülümsedi. "İyi bir detektifsin, Poppy." Poppy'nin boynunda kırmızı atkı hafifçe dalgalanarak yürümeye devam ettiler.

Eski uçurumda, bir çimen tutamına bağlanmış mor bir ip buldular. "Şimdi de mor!" dedi Pip, usulca konarak. "Bu bir gökkuşağı izi gibi!" Poppy buldukları bütün iplere baktı. "Birisi bize takip edelim diye bir yol bırakıyor," dedi. "Ama neden?" Bramble bir an düşündü. "Belki de onları bulmamızı istiyor."

Mor ip, bir şelalenin arkasına gizlenmiş küçük bir mağaraya götürdü. "İçerisi karanlık," dedi Pip, biraz tedirgin. "Önce ben gideyim," dedi Poppy cesurca. "Atkı beni sıcak tutar." İçeri adım attı, arkadaşları hemen arkasından geldi. Mağara sıcacıktı, yerde yumuşak yosunlar vardı. Ve köşede sıcak, parlayan bir ışık gördüler.

Mağarada, Elder Gwen adında yaşlı bir deniz kuşu oturuyordu. Yuvarlak gözlükler ve örgü parçalarından yapılmış yamalı bir şal takmıştı. Yanında rengârenk yünlerle dolu bir sepet, kucağında tıkırdayan örgü şişleri vardı. "Merhaba, küçükler," dedi usulca. "İplerimi bulduğunuzu görüyorum." Poppy öne çıktı. "Bu kırmızı atkıyı siz mi yaptınız?" diye sordu.

Elder Gwen başını salladı. "Adadaki bütün kuşlar için sıcacık hediyeler örüyorum," dedi. "Ama yaşlı ve yavaşımlı, bu yüzden bir atkıya ya da şapkaya ihtiyacı olabilecek birine yol göstermesi için ipler bırakıyorum." Poppy boynundaki kırmızı atkıya baktı. "Çok güzel," dedi. "Teşekkür ederim." Bramble ve Pip gülümsedi. "Herkes için hediye mi yapıyorsunuz?" diye sordu Pip. "Ne kadar nazıksınız!"

Elder Gwen onlara minik örgü hediyelerle dolu bir sepet gösterdi: parlak renklerde atkılar, şapkalar ve eldivenler. "Bunları artan yünlerden yapıyorum," dedi. "Her biri küçük, ama içimden gelen sıcaklığı taşıyor." Poppy'nin içi sıcacık oldu. "Hediyeleriniz harika," dedi. "Herkesi özel hissettiriyorlar." Bramble başını salladı. "Onları dağıtmanıza yardım edebiliriz!"

Poppy, Bramble ve Pip öğleden sonrayı Elder Gwen'e yardım ederek geçirdi. Minik hediyeleri adanın dört bir yanındaki yuvalara ve yumurtalara taşıdılar. Her türden kuş sıcacık atkılar ve şapkalar aldı. "Teşekkürler!" diye cıvıladılar. "Ne kadar düşünceli!" Poppy her yerde gülümsemeler gördü. Elder Gwen'in küçük hediyelerinin büyük bir fark yarattığını fark etti. Ada şimdiden daha sıcak hissettiriyordu.

Güneş batmaya başlarken Elder Gwen, Poppy'ye özel bir hediye verdi: kırmızı atkısına uyacak minik örgü bir şapka. "İplerin peşinden nezaket ve merakla geldin," dedi. "En güzel hediye de budur." Poppy şapkaya sarıldı. "Her gün takacağım," diye söz verdi. Bramble ve Pip sevinçle bağırdı. "Yaşasın Elder Gwen!"

Poppy yuvasına dönünce sıcacık yuvasına kıvrıldı. Kırmızı atkı ve yeni şapka onu sıcak tutuyordu. Herkes için sessizce hediyeler yapan Elder Gwen'i düşündü. "Küçük hediyeler büyük anlamlar taşıyabilir," dedi Poppy usulca. "Sadece bedenleri değil, kalpleri de ısıtırlar." Gülümsedi ve gözlerini kapattı, arkadaşları ve yaşlı, iyi kalpli deniz kuşu için minnettarlık duyuyordu.

Ertesi sabah Poppy yuvasının dışında yeni bir ip buldu: plaja doğru giden parlak turuncu bir ip. Gülümsedi ve onu bileklik gibi bacağına bağladı. "Yeni bir macera!" diye cıvıladı. İpler nereye giderse gitsin, nezaketin ve dostluğun da peşinden geleceğini biliyordu. Ve karşılaştığı herkesle bu sıcaklığı paylaşmak için sabırsızlanıyordu.